

ת"פ 63211/10/15 - מע"מ ת"א 3 נגד פודרה בע"מ, הרצל סמיירה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 63211-10-15 מע"מ ת"א 3 נ' פודרה בע"מ
ואח'

בפני כבוד השופטת דנה אמיר
בעניין: מע"מ ת"א 3

נגד

1. פודרה בע"מ
2. הרצל סמיירה

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתו של הנאשם 2 (להלן: "**הנאשם**") בעובדות כתב האישום. על פי המפורט בכתב האישום הנאשמת 1 עסקה בתפירת, השכרת ומכירת שמלות כלה והנאשם היה בעליה ומנהלה. בשנים 2008-2009 (להלן: "**התקופה הרלבנטית**") לא הוציאו הנאשמים חשבוניות מס על שם נאשמת 1 עבור שמלות כלה שסיפקו לא שילמו את המס הנובע מעסקאות אלה. בנספח א' לכתב האישום פורטו תקופות הדיווח וסכומי המע"מ אותם לא שילמו הנאשמים. כך, בחודשים פברואר אפריל מאי ספטמבר 2008 ופברואר מרץ אפריל יוני 2009 לא הוציאו הנאשמים חשבוניות מס על שם נאשמת 1 בגין עסקאותיהם והגישו דוחות הכוללים ידיעות לא נכונות. סכום המע"מ הנובע מביצוען של עבירות אלה 55,541 ₪. בנוסף, עד ליום 28.7.2009 קיבלו הנאשמים על חשבון מכירת פעילותה של נאשמת 1 לצד ג' לפחות סך של 415,000 ₪. הגם שקיבלו את הסך האמור לא הוציאו הנאשמים חשבונית מס שהיו חייבים להוציאה. סכום המע"מ מושא חשבונית זו 55,693 ₪. נוכח האמור הורשעו הנאשמים ב-8 עבירות שעניינן הגשת דוחות הכוללים ידיעות לא נכונות בלא הסבר סביר, על פי סעיף 117(א)(3) לחוק מס ערך מוסף התשל"ו - 1975 (להלן: "**החוק**") ו- 37 עבירות לפיהן לא הוציאו חשבונית שהיה עליהם להוציאה, על פי סעיף 117(א)(13) לחוק.

2. על פי עמדת המאשימה מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין 7 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם לא הסיר את המחדלים מושא כתב האישום העומדים על סך 111,234 ₪ אך הוסיפה כי ישנו סכום בסך 28,000 ₪ שהתקבל בעקבות מכירת רכבו של הנאשם אשר עוקל. ב"כ המאשימה ביקשה להשית על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בפועל משבאותה העת נמצא כמי שאינו כשיר לבצע עבודות שירות (בשל טעות סופר בפרוטוקול מיום 4.12.16 נכתב מאסר על תנאי), מאסר על תנאי, קנס כספי במתחם שבין 5% עד 10% מסכום המחדל והתחייבות להימנע מביצוע עבירה.

3. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות ביצוען של העבירות. לטענתו, הנאשם מכר את העסק שבבעלותו בשנת

עמוד 1

2009, לשניים שאמורים היו להוציא את החשבוניות לגביהן הואשמו הנאשמים, אך הסכם המכירה קרס והנאשם לא קיבל את כספו. לדבריו חלק מהכסף שימש לכיסוי חובותיו כשהמשבר הוביל לביצוען של העבירות דנן. עוד הפנה לכך שהנאשם סולק ממקום העסק על ידי הקונים ומשטרת ישראל ונמנעה ממנו כל גישה לספרים ולמחשב העסק. לטענת ב"כ הנאשם העבירות מושא כתב האישום הן עבירות טכניות במנעד עבירות המס. עוד טוען כי אין המדובר בעבירות אלה בהיבט רב של הרתעת רבים שכן ברוב המקרים נעברות עבירות מסוג זה על רקע התדרדרות עסקית או רפואית. ב"כ הנאשם ביקש לראות בכלל העבירות אירוע אחד, לאור טענתו לפיה קריסה של הסכם המכירה הוביל לביצוע העבירות. עוד הבהיר כי הסכם המכירה נחתם בחודש יוני 2009.

4. באשר לנסיבותיו הקונקרטיות של הנאשם, הפנה ב"כ הנאשם לכך שהנאשם הוא יליד שנת 44, אב לשני ילדים בני 25 ו-19 (חיילת) הסמוכה לשולחנו ומתגורר עמה בשכירות. הנאשם נעדר עבר פלילי, חי כ-20 שנה בארה"ב ובשנת 1998 שב ארצה והקים את נאשמת 1. בשנת 2008 בעקבות סכסוך בין הנאשם לזוגתו התדרדר העסק להפסדים. בשנת 2009, בעקבות התקף לב עבר ניתוח לב פתוח וניתוח קשה נוסף. מסמכים רפואיים באשר למצבו הרפואי ואישור בדבר נכות מהמוסד לביטוח לאומי הוגשו כנ"ל. עקב מצבו הרפואי אף פעל הנאשם למכירת עסקו כמפורט לעיל. לדבריו ב"כ הנאשם, כיום עובד הנאשם בעסק למכירת פרחים שבבעלותו, שאינו רווחי, דוחות העסק הוגשו כחלק מנ"ל ומתקיים מקצבת זקנה ומעט רווחים. ב"כ הנאשם הצביע על הודיית הנאשם, שיתוף הפעולה שלו עם החוקרים וחיסכון הזמן השיפוטי. כן הפנה לכך שיש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה שמשך כ-11 שנים לפני ביצוען של העבירות שילם מסיו כחוק. עוד ציין כי סכום המחדל עומד כיום על סך של כ-80,000 ₪ ואין המדובר בנזק כה גדול. ב"כ הנאשם טען לשיהוי בהגשת כתב האישום המייחס לנאשמים עבירות משנת 2008-2009 בעוד שכתב האישום הוגש רק בחודש אוקטובר 2015. בנסיבות אלה, ומאחר ולטענתו עונש מאסר בפועל יביא לכך שביתו החיילת של הנאשם תימצא ללא מקום לגור בו, לאור מצבו הבריאותי של הנאשם, מצבו הכלכלי וכלל הנסיבות שפורטו, מבקש לגזור על הנאשם באופן חריג עונש בתחתית המתחם הכולל מאסר על תנאי ולצדו קנס מידתי.

דבר הנאשם

5. הנאשם טען כי קיימת התעלמות מוחלטת ממצבו הבריאותי הנפשי והפיזי. הנאשם קבל על כך שהמדינה איננה מתחשבת במי שעמל ובנה עסק כמוהו ולבסוף קרס. עוד הוסיף כי ילדיו יישארו ללא בית.

מתחם העונש

6. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה. במסגרת קביעה זו יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירות. הערכים המוגנים הנפגעים מביצוען של עבירות מס ידועים וכוללים פגיעה בקופת המדינה ולצידה פגיעה בכל אחד ואחת מאזרחיה וכן פגיעה בשוויון בנטל תשלום המסים. בנוסף עבירות המס המיוחסות לנאשמים פוגעות בשיטת הגביה, בפיקוח הרשות וכן באמון הניתן בעוסק שיפעל על פי חוק, יוציא חשבוניות כדין וידווח דיווחי אמת. יש לזכור כי שיטת גביית המס במחזורינו מבוססת על האמון שנותנת הרשות בדיווחי העוסקים. עוד יש לזכור כשבעבירות מע"מ עסקינן, שהנאשמים הם צינור ושלוח של הרשות בלבד לצורך העברת הכספים אליה.

7. אמנם העבירות בהן הורשעו הנאשמים כלולות בסעיף 117(א) לחוק והעונש לצדן הוא שנת מאסר. יחד עם זאת, לטעמי, לא ניתן לכנות עבירות אלה כעבירות "טכניות" כפי שכינה אותן ב"כ הנאשמים. המדובר בעבירות לפיהן דווחו דיווחים לא נכונים לרשות, בלא הצדק סביר וכן לא הוצאו חשבוניות מס כדין בגין עסקאות שבוצעו. עבירות מהסוג בו הורשעו הנאשמים, בשל אופיין, קלות מאוד לביצוע וגילויין קשה, וקיים בהן מוטיב של הטעיה. עבירות אלה מצויות בתוך שבין עבירות אי הדיווח לבין עבירות המרמה והמטרה מבחינת חומרתן (ראו בהקשר זה: עפ"ג (חי') 31182-04-14 פיקהולץ נ' רשות המסים (22.04.2014) ות.פ. 50016-05-12 כ.ר.א.מ נ' מדינת ישראל (8.5.2016)).

8. נתתי דעתי לטענות ב"כ הנאשם בדבר נסיבות ביצוען של העבירות, מכירת העסק והסכסוך סביבו ואני מביאה את אלה בחשבון. עיינתי בכתב האישום ועל פיו העסקאות בגין לא הוצאו הנאשמים חשבוניות ואף הגישו דוחות הכוללים ידיעות שאינן נכונות בוצעו בעיקרן בשנת 2009 (בין החודשים ינואר ליוני). ב"כ המאשימה הדגישה עובדה זו בטיעוניה ואף ציינה כי המדובר בעסקאות ובחשבוניות שהיו אמורות לצאת לפני חתימת מזכר הבנות בין הנאשם לחברה החדשה. הסכום הנוסף נוגע לקבלת סך של 415,000 ₪ לפחות בגין מכירת פעילות העסק של נאשמת 1 מבלי להוציא חשבונית או לדווח על כך. אציין בהקשר זה כי לאור הודיית הנאשמים בכתב האישום לא נוהלו הוכחות ולא הובאו בפני כל ראיות לביסוס טענת ההגנה בדבר מזכר ההבנות והפרטים שנמסרו בעת הטיעון לעונש היו חלקיים במקרה הטוב, יחד עם זאת, משזו נטענה ללא התנגדות מצד המאשימה, ניתן לנסיבות נטענות אלה משקל מה בעת קביעת המתחם. לאחר בחינת כלל הנסיבות והערכים המוגנים, מצאתי לאמץ את המתחם אליו הפנתה המאשימה, והסנגור לא התנגד לו. במאמר מוסגר אציין כי מבחינת הפסיקה הנוהגת עולה שבמקרים שונים נקבעו אף מתחמים מחמירים ממנו בגין ביצוען של עבירות מהסוג הנדון. ראו בעניין זה ת.פ. 54344-03-14 מדינת ישראל נ' ארנוביץ (26.10.15) ועפ"ג 66050-11-15 ארנוביץ נ' מדינת ישראל (04.04.2016). עפ"ג 31182-04-14 פיקהולץ נ' מדינת ישראל (רע"פ 4394/14 פיקהולץ נ' מדינת ישראל (17.08.2014)).

9. לעניין מספר האירועים, סבורני, תוך החלת מבחן הקשר ההדוק, כי מתקיימים שני אירועים בעניינו. האחד נוגע לעסקאות של מכירת שמלות (כמפורט בנספח א' לכתב האישום) והגשת (להלן: "האירוע הראשון"). השני, אי הוצאת חשבונית בגין מכירת העסק (להלן: "האירוע השני"). לטעמי, מתחם לכל אחד מהאירועים הוא בין מאסר מותנה ועד 7 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה לא התייחסה למספר האירועים בטיעוניה והפנתה כאמור למתחם שבין מאסר מותנה לבין 7 חודשי מאסר, בנסיבות אלה, יהיה זה המתחם ביחס לכלל האירועים בכתב האישום, תוך חפיפה משמעותית ביניהם.

10. לעניין מתחם הקנס, מדובר בעבירות הנעברות לצורך הפקת תועלת כלכלית, כאשר הקנס הוא ממין העבירה ומשכך קיימת חשיבות לענישה כספית משמעותית אשר תלמד כי אין אף תועלת כלכלית לצד עבירות אלה. גובה הקנסות מושפע מסכום המס מושא כתב האישום. בעת קביעת המתחם יש להידרש גם לשאלת יכולתו הכלכלית של הנאשם. בהקשר זה יש לציין שוב כי ב"כ הנאשם טען למצבו הכלכלי של הנאשם, אך לא הובהר, אם כך הדבר, ואין ביכולתו להסיר המחל, הכיצד היה בידיו הממון להפעיל עסק לממכר פרחים לאחר הקריסה הנטענת. אף לא הוסבר מדוע בחר הנאשם שלא לפעול להסרת המחל. יש לזכור כי 28,000 ₪ שולמו ללא פעולה רצונית של הנאשם המביעה לקיחת אחריות וחרטה אלא בעקבות עיקול כאמור. יחד עם זאת, עיינתי במסמכים אשר צורפו כנ"ל ולפיהם מצבו הכלכלי של הנאשם נכון להיום איננו פשוט. לאחר כל זאת מצאתי להעמיד את מתחם הקנס הכולל בין

₪ 5,000-10,000

הנסיבות הקונקרטיות:

11. לא מתקיימות נסיבות לחריגה מהמתחמים. הנאשם אכן הודה, וחסך זמן שיפוטי ויש לזקוף זאת לזכותו. הנאשם כאמור יליד שנת 1944, כבן 72 שנה. מצבו הרפואי אינו שפיר, והוא סובל ממחלות כרוניות על פי האישורים הרפואיים אשר צורפו (נ/1) ונקבעו בעניינו 70% נכות על ידי המוסד לביטוח לאומי. גם הממונה על עבודות השירות קבע תחילה כי הנאשם אינו כשיר לבצע עבודות שירות בשל מצבו הבריאותי. נתתי דעתי גם למצבו המשפחתי של הנאשם, ילדיו ובפרט ביתו החיילת וגם על כך לבוא בחשבון. באשר לטענת השיהוי שנטענה, קשה לקבל הטענה משזו נטענה בעלמא. כך לא הובא בפני כל נתון באשר למועד גילוי ביצוען של העבירות ומועד החקירה, בשים לב לסוג העבירות בהן הורשע הנאשם והקושי שבגילויין. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מחלופי הזמן מאז ביצוען של העבירות, משך כ-7 שנים ועניין יילקח בחשבון בעת גזירת העונש. בהקשר זה ראו עפ"ג 6117-09-16 **פרי נ' פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה** (14.12.2016), אשר נשמע במאוחד עם עפ"ג 7900-09-16 **יודקין נ' פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה**, באשר להיות חלופי הזמן שיקול רלבנטי וממשי בשיקולי הענישה.

12. לצד זאת יש לזכור כי הנאשם לא פעל להסרת המחדלים. בעבירות מסוג זה נקבע לא אחת כי על הפנמה וחרטה אמיתית לבוא לידי ביטוי באופן של הסרת מחדלים ולא רק מהפה החוצה. במקרה זה, לשיקול זה משמעות רבה שכן הגם שיכול היה הנאשם לפעול להסרת המחדלים ולו באופן חלקי לא עשה כן באופן אקטיבי ותחת זאת פועל בעסק לממכר פרחים שבבעלותו. הסרה חלקית של המחדלים בוצעה כאמור בזכות מכירת רכבו שעוקל (בסך 28,000 ₪). בנוסף, גם בדבריו בעת הטיעון לעונש, לא הביע הנאשם כל חרטה על מעשיו ומצא לטעון כנגד ההתעלמות ממצבו. לטעמו לא יתכן שהמדינה לא מתחשבת בקריסתו הנטענת למרות ששילם מסים משך 11 שנה. בהקשר זה יש לומר בקול רם וצלול - חובת תשלום מסים, מלבד היותה חובה חוקית היא גם חובה ערכית ואזרחית מהמעלה הראשונה. מאחר שכך, איש מציבור העוסקים אינו מקבל "פרס" על כך שפעל לתשלום מסים לאורך השנים, כפי שהוא מחויב בדיון, ואין המדובר במתן תרומה. לא ברורה טרונייתו של הנאשם כנגד המדינה והתחשבותה במצבו מקום בו בחר שלא לפעול ולו באופן חלקי להסרת המחדל וחלף זאת בחר להקים כאמור עסק חדש.

13. יש לתת את הדעת לכך שלאור הקלות הבלתי נסבלת שבביצוע עבירות מס מהסוג בהן מואשמים הנאשמים ולקושי בגילויין, קיים אינטרס ברור להרתעת היחיד והרתעת הרבים. אינני מקבלת את טענת ב"כ הנאשם לפיה עבירות אלה מבוצעות פעמים רבות בשל קשיים כלכליים או רפואיים ואין היבט רב של הרתעה. מבלי לקבוע מסמרות, אינני בטוחה שאמירה זו נכונה ככלל ואף לא השתכנעתי שהיא נכונה לגמרי בעניין הנאשם, אשר פתח עסק חדש כאמור. בנסיבות אלה, שקלתי שיקולי ההרתעה, הכוללים הרתעת הנאשם והרתעת רבים התופסים בכורה על נסיבותיו האישיות של הנאשם (ראו: ברע"פ 3857/13 **יצחקיאן נ' מדינת ישראל** (30.07.2013)) ואותם, על בכורתם, יש לאזן מול נסיבותיו האישיות.

14. ב"כ הנאשם עתר לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, ולהעמידו על מאסר מותנה וקנס בלבד, כשבאותה עת לא נמצא הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות. במסגרת זו הפנה לת"פ 2850/03 (ח') **מדינת ישראל נ'**

אמין ואח' (28.06.2005). עיון בפסק הדין מלמד כי באותו המקרה הסכימה המאשימה לענישה שהושתה לאור מצבו הבריאותי של הנאשם והסרת מרבית המחדל, מה שלא מתקיים בעניינו. עוד הפנה לת"פ (אשקלון) 13353-01-13 מ"י **נ' סי גיאוגרפיק ואח'** (31.01.2016) שם נדנו עבירות לפי סעיף 216(4), שאינן זהות לעבירות מושא תיק זה, כפי שפרטתי לעיל. כך או כך, לטעמי, כלל השיקולים אשר פורטו בגזר הדין, הן הפרטניים, בעניינו של הנאשם, והן שיקולי ההרתעה, אינם מצדיקים גזירת עונש בתחתית המתחם. עונש בתחתית המתחם שמור למי שהפנים את חומרת מעשיו, הביע חרטה אמיתית וכנה ועשה לתיקון הנזק אותו גרם - והנאשם לא פעל כאמור. עוד לטעמי, גם בנסיבותיו האישיות של הנאשם, שאינני מקלה בהן ראש כלל וכלל, אין כדי להצדיק השתת עונש בתחתית מתחם הענישה.

15. מתן גזר הדין בעניינו של הנאשם נדחה על מנת שיוכל להתייצב שוב בפני הממונה על עבודות השירות, לאור חוות הדעת לפיה אינו כשיר לבצען (ראו החלטתי בפרוטוקול מיום 27.2.17 ומיום 23.3.17). חוות דעת עדכנית התקבלה ביום 22.5.17 לפיה נמצא הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות כמפורט בה. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים כדלקמן:

לנאשם 2 : מאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות, בבית החולים איכילוב ברח' ויצמן 6, תל אביב. הנאשם יתייצב ביום 20/8/17 שעה 8:00 במפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות שירות. מובהר כי יתכנו שינויים במקום העבודה ושעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות.

לנאשם 2 מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס עפ"י חוק מס ערך מוסף מסוג עוון.

לנאשם 2 קנס בסך ₪7,000, או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 15 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, **כשהראשון בהם ביום 1/2/18**, לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

לנאשם 2 יחתום על התחייבות בסך ₪12,000, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 20 ימים.

לנאשמת 1 קנס סמלי על סך ₪100 אשר ישולם תוך 7 ימים.

המזכירות תעביר עותק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט מחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ח סיוון תשע"ז, 12 יוני 2017, בהעדר הצדדים.

